

andet Resultat, end naar han bruger Indbyggerantallet som Grundlag. Gør det ærede Medlem det, maa han ikke glemme den store By København med sin halve Million Indbyggere, og jeg vil spørge det ærede Medlem, om han har husket at regne Sporvejene med; de maa nemlig regnes med til Jernbanerne her paa Øerne. I Virkeligheden kan man vistnok ikke sige, at Jylland er begunstiget paa de øvrige Landsdeles Bekostning. Jeg har aldeles ikke noget imod, at Jyderne faar flere Baner, mange flere Baner, end de har, navnlig har jeg intet imod, at de ønsker det, thi det betyder, som jeg sagde i Gaar, nye Eksistensmuligheder for Dele af Befolkningen, som er uden Erhverv eller søger Erhverv. En Jernbane gennem Jyllands Hedeegne betyder ny Opkomst paa Egnen, nye Eksistensmuligheder for Befolkningen og nye Indtægter for Staten og Samfundet.

Det ærede Medlem udtalte, at naar jeg havde talt om Arbejdsløsheden, kunde det vel ikke være min Mening, at den vilde være i 50 Aar. Den vil jo være ved, saa længe det kapitalistiske Samfundssystem opretholdes; men bortset derfra ved det ærede Medlem, at Arbejdsløsheden har vi, og den vil blive større netop i Kraft af den Tingenes Tilstand, som han skildrede, hvor Tilførslerne formindskes og truer med Ophør. Det, vi tager Sigte paa, er, at man ikke nu skal afskære sig fra at benytte Midler, der er særdeles vel egnede til at imødegaa Arbejdsløsheden; men det er det, det ærede Medlem vil gøre. Hvis hans Forslag vedtages, vil han forhindre os i ved Hjælp af denne Lov at imødegaa den Arbejdsløshed, som allerede er. Der er slet ingen Grund til at tale om Arbejdsløshedens Varighed og nævne en Periode som 50 Aar. Det har intet med de faktiske Forhold at gøre.

Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) udtalte sin Forundring over, at den ærede Anbefaler af Forslaget om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen ganske glemte de Interesser, der ligger udenfor Byerne. Jeg kan heller ikke forklare mig Grunden til, at det ærede Medlem ser ganske bort fra disse Interesser, thi en Industrirepræsentant som det ærede Medlem — saaledes betegnede det ærede Medlem fra Aars ham jo — er dog i højeste Grad interesseret i Landbrugets og i det hele Erhvervslivs Fremgang ogsaa udenfor Købstæderne, udenfor Brostenene. Han har jo Interesse i Handelen. Hvorledes skal der opstaa Indkomster for Industrien, hvorledes

skal der skabes forøgede Indtægtskilder for den uden igennem en livligere Forbindelse med den øvrige Befolkning, som ikke tilhører Industrien og Handelen? Jeg synes, Industrien er i højeste Grad interesseret i, at den heldige Udvikling, der har fundet Sted med Hensyn til vore Trafikmidler, fortsættes, at vi ikke paa Grund af de tilstedeværende ekstraordinære Tilstande ganske afbryder og standser det Arbejde, der har været i en saa god Gænge. I øvrigt er der ogsaa den Ting at bemærke, at Privatbanernes Anlæg almindeligvis fremmes paa den Maade, at man ude i Kommunerne i de Egne, hvor Banen skal anlægges, selv rejser Pengene, ogsaa den Del, som Staten skal yde; først paa et senere Tidspunkt kommer man til Staten og faar udbetalt dens Bidrag. Man kan gøre gældende, at det er en mindre heldig Fremgangsmaade, fordi der løber et betydeligt Rentetab paa for de penge, som de koncessionshavende skal laane, ogsaa for den Dels Vedkommende, der udgør Statsbidraget, men saaledes er dog Arbejdet blevet fremmet hidtil. Jeg ser derfor ikke, at man vil begaa noget urigtigt overfor Statens Finanser ved at fremme et Forslag som det foreliggende. De krigsførende Lande, vi kan f. Eks. nævne Tyskland, der har paadraget sig en mægtig Statsgæld, vil antagelig slet ikke følge den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem anviste, naar han vilde have, at vi skulde standse disse Arbejder. Jeg kan da ikke tænke mig, at man i et Land som Tyskland, fordi man har paadraget sig en mægtig Statsgæld, vil ophøre med at bygge Jernbaner; nej, de vil sikkert skrabe de flest mulige Millioner sammen for at skaffe Arbejde og Udvikling, netop for at hjælpe Befolkningen og Landet ud over de Ubehageligheder, som Krigen har skabt.

Naar det ærede Medlem anførte som et Argument for, at vi slet ikke trænger til denne Forøgelse af vort Jernbanenet, at der var Mulighed for, at vi hverken fik Korn eller Foderstoffer — det ærede Medlem nævnedes bl. a. disse to Artikler —, saa vil jeg svare, at hvis man skal bygge sine Argumenter paa saa mørke Udsigter, hører al Diskussion op, saa er der andet, det gaar galt med end Jernbanevæsenets videre Udvikling; saa bliver det galt med hele Samfundet. Derfor synes jeg ikke, man kan fremføre dette Argument i denne Debat.

Naar det ærede Medlem endvidere bemærkede til mig, at Sikringsstyrken jo ikke skal ligge inde i 50 Aar, maa jeg